

Study on the effect of intermittent pneumatic compression device on preventing deep venous thrombosis of lower extremity in patients with epileptic status

عنوان:

بررسی تأثیر دستگاه فشار متناوب پنوماتیک (IPC) در پیشگیری از ترومبوز ورید عمقی اندام تحتانی در بیماران مبتلا به صرع استاتوس (SE - Status Epilepticus)

چکیده:

هدف:

بررسی اثر پیشگیرانه انواع مختلف برنامه‌های استفاده از دستگاه فشار متناوب پنوماتیک (IPC) بر ترومبوز ورید عمقی (DVT) اندام تحتانی در بیماران مبتلا به صرع استاتوس (SE)، با هدف ارائه شواهد پرستاری جهت کاربرد منطقی IPC در مراحل اولیه پذیرش این بیماران.

روش‌ها:

یک مطالعه تجربی مشابه طراحی شد و ۷۶ بیمار SE در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان شوان وو وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کاپیتال، از ژانویه ۲۰۱۸ تا مه ۲۰۲۲ با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ۳۵ بیمار که از ژانویه ۲۰۱۸ تا فوریه ۲۰۲۰ بستری شده بودند، به گروه کنترل و ۴۱ بیمار که از مارس ۲۰۲۰ تا مه ۲۰۲۲ بستری بودند، به گروه مداخله اختصاص یافتند.

در هر دو گروه، داروهای ضد تشنج (Anti-Seizure Medications - ASMs) به‌منظور کنترل فعال تشنج پس از پذیرش تجویز شدند. در گروه مداخله، IPC به‌صورت دو بار در روز، هر بار به‌مدت ۱ ساعت اعمال شد؛ مدت‌زمان استفاده از IPC نیز بیش از یا برابر با ۱۲ ساعت در هر نوبت بود.

شاخص‌های بروز DVT اندام تحتانی، تشنج صرعی، تخلیه در الکتروانسفالوگرام و شاخص‌های انعقادی مرتبط با تشکیل DVT اندام تحتانی بین دو گروه مقایسه شد.

یافته‌ها:

در زمان پذیرش، تفاوت معناداری در شاخص‌های فیبریноژن، دی‌دایمر و زمان ترومبین بین دو گروه مشاهده نشد ($P > 0.05$). اما در زمان ترخیص، مقادیر فیبریноژن، دی‌دایمر و زمان ترومبین در گروه مداخله به‌طور معناداری کمتر از گروه کنترل بود (به‌ترتیب: 1.71 ± 4.02 ، 3.53 ± 7.06 ، 7.53 ± 10.22 در برابر 1.62 ± 4.98 ، 5.75 ± 11.92 ، 13.21 ± 17.96 ؛ همه با $P < 0.05$).

میزان بروز ترومبوز ورید عمقی در گروه کنترل ۶۲.۸۶٪ (۲۲ نفر از ۳۵ نفر) و در گروه مداخله ۱۲.۲۰٪ (۵ نفر از ۴۱ نفر) بود که این تفاوت از نظر آماری معنادار بود ($\chi^2 = 21.59$ ، $P < 0.01$).

نتیجه‌گیری:

با استناد به تأثیرات مشاهده‌شده بر کنترل بالینی تشنج در بیماران SE تحت درمان با داروهای ضدصرع، استفاده زودهنگام از IPC همراه با دفعات مشخص و زمان استفاده بیش از ۱۲ ساعت، می‌تواند بروز DVT را کاهش داده، شدت تشنج و خطرپذیری اندام تحتانی را کم کرده و وضعیت بیش انعقادی خون (Hypercoagulability) را بهبود بخشد.